

medens de ældre og mere erfarne Fiskere havde erklæret sig imod det. Jeg har nu faaet en Erklæring af senere Dato, hvori Formanden for Eogneraadet udtaler paa dettes Begne, at nu ere alle Fiskere komne til den Erkjendelse, at de ville have Regjeringens Lovforslag uforandret. Denne Beslutning har faaet 75 Underfrister" osv.

Naar Alt kommer til Alt, er det jo ogsaa aldeles vist, at Fiskeriet i Eimfjorden er i en betydelig Tilbagegang, og at en saadan Tilbagegang især har vist sig, siden Loven af 1867 traadte i Kraft. Jeg skal blot tillade mig i saa Henseende at anføre nogle faa statistiske Oplysninger af de i 1868 og i 1870 afgivne Beretninger. I 1868 anførtes Aalesnorvaadfiskeriet at have givet en Indtægt af c. 33,000 Rd. og i 1870 en Indtægt af c. 20,000 Rd., og i det første Aar gav det hver Fisker en Indtægt af c. 104 Rd., i det sidste Aar derimod kun en Indtægt af c. 55 1/2 Rd. Fjyndernorvaadfiskeriet anførtes i det første Aar at have givet en Indtægt af c. 22,000 Rd. og i det sidste Aar af c. 27,000 Rd. Men i det første Aar blev Fjyndernorvaad jo vel at mærke kun brugt i 2 Maaned, i det sidste Aar derimod hele Aaret rundt. Desuagtet gav det i det første Aar hver Fisker en Indtægt af c. 63 1/2 Rd., i 1870 derimod kun en Indtægt af c. 44 Rd. Det forekommer mig, at dette beviser saa klart og tydelig som muligt, at det er urigtigt at bruge det omhandlede Redskab til enhver Tid af Aaret, thi det er til Skade baade for Fiskene og for Fiskerne. Og, ser man dernæst hen ikke alene til det aarlige Udbytte, som det ærede Mindretal fremdrog, men ogsaa til Værdien af Fiskene i de sidste 3 à 4 Aar, saa er det jo vel saa, at Prisen paa alle Livsnødenheder er stegen; men i ingen Retning har der dog fundet en saadan Prisforhøielse Sted som for Fisk fra Eimfjorden. Tidligere kjørte man om med Fiskene fra Dør til Dør, og undertiden maatte Fiskerne selv spise dem, ja, undertiden maatte de endog læsse dem af og gave dem ned, fordi de vare blevne ubrugelige. Men nu er det ganske anderledes. — Naar det ærede Mindretal derhos har udtalt

sig paa en Maade, som om Loven af 1867 blev vedtaget i Overensstemmelse med de Erklæringer, der forelaa fra den i 1866 nedsatte Kommission, da beror det paa en Misforstaelse. Kommissionen havde nemlig bestemt udtalt sig imod Brugen af forskjellige Fiskeredskaber i flere bestemte laaseede Bænde, navnlig saavel de laaseede Bænde, der nu ere optagne i Loven, som dem, hvorpaa der yderligere er givet Anvisning af Flertallet ved Forslaget under Nr. 5. Man kan jo indskrænke Fiskeriet paa to Maader. Man kan enten indskrænke den Tid, hvori det maa benyttes, eller man kan frede om enkelte Bænde. Og der var nu i 1866 fuldstændig Enighed hos den nedsatte Kommission om at bibeholde Fredningen af en Del af de tidligere laaseede Bænde. Men desuagtet vedtoges Loven, som den er. Og med Hensyn til Tiden for Brugen af Fjyndernorvaad, hvilken Tid nu forlanges indskrænket, saa var der dernæst kun eet Medlem af Kommissionen i 1866, der holdt paa, at Benyttelsen af dette Redskab skulde aldeles friges. Dette Medlem var i Minoriteten; men desuagtet blev i Loven af 1867 Benyttelsen af det omtalte Redskab udstrakt til hele Aaret, istedetfor at det tidligere kun maatte anvendes i 2 Maaned.

Brinck-Seibelin: Ja, det ærede Thing har jo nu hørt selve Erklæringen fra Fuur blive oplæst, og det kan virkelig kun forbause mig, at den ærede Ordfører vil, at dette Thing ligeoverfor samme skal lægge Vægt paa et eller andet mindre heldigt Udtryk, som en Folkethingsmand senere har brugt under Debatten. Den ærede Ordfører skulde have efterset selve det Andragende, hvortil den paagjældende Folkethingsmand sigtede ved sin Uttring — det ligger i Bæseværelset — saa vilde han bedst have set, hvad Andragendet gaar ud paa, og at det er af et ganske andet Indhold, end som han tror, efter hvad han har opfattet af Folkethingsmandens Foredrag. — Hvad angaar den Paastand, at Prisen paa Fisk skulde være høiere nu end i 1866, da skal jeg kun oplyse den ærede Ordfører om, at det er af den Slags Priser, som stige og falde over-